

- 7 "Щъркътъ даже по небе-то знае оправдълени-тѣ си времена;
И "гъргорица-та, и жеравътъ, и ластовица-та
Пазятъ време-то на дохождание-то си:
"А мои-тѣ людіе не знаѣтъ сѫдбѫтъ
Господній.
- 8 Какъ казувате: Ный смы мудри,
"И законъ-тѣ Господень е съ нась?
Ето, настинихъ лъжж в направило
Лъжливо-то перо на писцы-тѣ.
9 "Мудри-тѣ ся посрамихъ,
Уплашихъ ся, и хваняха бѣдохъ;
Ето отхвърлихъ слово-то Господне:
И коя мудрост има въ тѣхъ?
10 За то "щѣ дамъ жены-тѣ имъ на други,
Нивы-тѣ имъ на онѣзи които ще го на-
слѣдять;
Зашото всякой, отъ малъкъ до голѣмъ,
Прѣдалъ ся е "въ лихоимство:
Отъ пророкъ до священникъ,
Всякъ прави лъжж.
11 Зашото "лѣкувахъ повърхно съкрушеніе-
то на дѣщерѣтъ на людіе-тѣ ми,
Като казувате: "Миръ, миръ!
И нѣма миръ.
12 "Засрамихъ ли ся когато направихъ мер-
зости?
Ей, никакъ не ги досрамѣ,
И стыдъ що е не знаѣтъ;
За то ще паднатъ между падающы-тѣ:
Когато ги посѣтятъ ще ся низринятъ, го-
вори Господъ.
13 Непрѣмѣнно ще ги истрѣбѣшъ, говори Го-
сподъ:
"Не ще да има гроздове на лозж-тѣ,
"Нито смокини на смоковницж-тѣ,
И листъ-тѣ ще пойзви:
И това което имъ съмъ далъ ще бѣга отъ
тѣхъ.
14 Зашо сѣдимъ?
"Събърѣте ся, и да влѣземъ въ утвърде-
ны-тѣ градове,
И да ся умълчимъ тамъ;
Зашото Господъ Богъ напѣши направи-
да ся умълчимъ,
И "хапиши съ водж на горестъ,
Понеже съгрѣшихъ Господу.
15 "И чакахъ миръ, но нищо добро:
Врѣмѧ на исцѣленіе, но его смятеніе.
16 Прѣханіе-то на коне-тѣ ми ся чу "отъ
Даиъ:
Всичка-та земя ся потресе отъ гласъ-тѣ
на цвиленія-та "на яки-тѣ му коне;
Вашото дойдохъ та поядохъ земѣтъ
и испѣниеніе-то й,
- и Иса. 1; 3.
и Пѣсн. 2; 12.
и Гл. 5; 4, 5.
и Рим. 2; 17.
и Гл. 6; 15.
и Втор. 28; 30. Гл. 6; 12.
и Апост. 5; 11. Соф. 1; 18.
и Иса. 56; 11. Гл. 6; 13.
и Гл. 6; 14.
- и Иса. 13; 10.
и Гл. 3; 3, 6; 15.
и Иса. 5; 1 и др. Йонх. 1; 7.
и Мат. 21; 19. Лук. 13; 6 и др.
и Гл. 4; 5.
и Гл. 9; 15, 23; 15.
и Гл. 14; 19.
и Гл. 4; 15.
и Съд. 5; 22. Гл. 47; 3.
- и Иса. 58; 4, 5. Еккл. 10; 11.
и Иса. 39; 3.
и Втор. 32; 21. Иса. 1; 4.
и Гл. 4; 19. 9; 1. 14; 17.
и Йонх. 2; 6. Наум. 2; 10.
и Быт. 37; 25, 43; 11. Гл. 46;
и Гл. 11; 51; 8.
и Иса. 22; 4. Гл. 4; 19. 13;
- и Иса. 17; 14; 17. Плач. 2; 11.
и Гл. 3; 48.
и Гл. 5; 7, 8.
и Псал. 64; 3. Иса. 59; 4;
и Гл. 13, 15.
и Цар. 2; 12. Осия 4; 1.
и Гл. 12; 6. Мих. 7; 5, 6.
и Гл. 6; 28.
и Иса. 1; 25. Мах. 3; 3.
- Градътъ и които живѣхътъ въ него.
17 Зашото его, азъ проваждамъ въмъ зміи,
и василиски,
"Които не ся обаюватъ,
Но ще въхапжъ, говори Господъ.
18 Веселѣ-то ми ся обрѣжъ на скърбъ:
Сърдце-то ми е изнемощѣло въ мене.
19 Ето гласъ-тѣ на выканіе-то на дѣщерѣтъ
на людіе-тѣ ми,
"Отъ далечни земїж:
Не е ли Господъ въ Сионъ?
Царь-тъ му не е ли въ него?
"Зашо ми разг҃иѣвахъ съ извяни-тѣ си,
Съ чужды-тѣ суеты?
20 Прѣминаж жества-та, минж ся лѣто-то,
И ный ся не избавихъ.
21 "Съкрушенъ съмъ заради съкрушеніе-то
на дѣщерѣтъ на людіе-тѣ си:
"Помрачель съмъ: Ужасъ ми обѣ.
22 "Нѣма ли балсамъ въ Галаадъ?
Нѣма ли тамъ лѣкаръ?
Зашо прочее дѣщеря-та на людіе-тѣ ми
не намѣри исцѣленіе?

ГЛАВА 9.

- 1 О "да бы была глава-та ми вода,
Очи-тѣ ми источникъ на сълзы,
Та да плачж дenia и ноци
За убіеніе-тѣ на дѣщерѣтъ на людіе-
тѣ ми!
2 О, да быхъ ималъ въ пустынїж-тѣ ви-
талница-за пѣтницы,
За да оставълю людіе-тѣ си, и да си оти-
дѫ отъ тѣхъ!
Зашото "всички сж прѣлюбодѣ,
Събараніе на вѣроломни.
3 "Запънжли сж и языкъ-тѣ си за лъжж,
като лжкъ;
Укрѣпихъ ся на земѣтъ, не за исти-
нѣтъ:
Зашото напрѣдуватъ отъ зло на зло,
И мене "не познавать, говори Господъ.
4 "Пазвте ся всякой отъ ближній-тѣ си,
И на никого брата не ся надѣйтъ:
Зашото всякой братъ спъва всяко-
и "всякой близкентъ ходи съ клеветж.
5 И прѣльщава всякой ближній-тѣ си,
И не говоряще истинѣтъ,
Научихъ языкъ-тѣ си да говори лъжж,
До уморяваніе правяще беззаконіе.
6 Жилище-то ти е въ срѣдъ коварство:
Чрѣзъ коварство тѣ ся отричатъ да ми
познаѣтъ, говори Господъ.
7 За то така говори Господъ Саваоѳъ:
Ето, "щѣ ги прѣтопъж,